

הבורות של כליהת'קשורת הישראליים

הגיעה לשיאה בכרשת לבנון -

והיא איימה לגרור את הממשלה

לתוך הרפתקה מסוכנת

של ההיסטוריה הזכרונות מזמרת כדיוק את החיפך.

העובדות העיקריות:

במשך מאות בשנים חיו בלבנון נוצרים ומוסלמים, וביכללם מארונים (שהיו, בראי שית דרכם, כופרים נוצריים) ודרוזים (ש' באחוות יחסית. מנהיגים דרוזיים ונוצריים הקימו מדיפעם שילטון חזק, שנתקבל בי ברכה על-ידי כל העדות.

שליטים אלה היו גיבורים לבנוניים, ומוצאם העדתי לא מנע מבני עדות אחרות לתמוך בהם. דרוזים כמו פאחרי-אלדין הראשון והשני, ממישפחת מען; נוצרים כמו באשר השני והשלישי, ממישפחת שיהאב; אסילו בדואי מצפת כמו זאהר אל-עומר והרפתקן בוסני-נוצרי שנמכר ל- סוחר-עבדים יהודי וגלגל כמוסלמי כמו אחי-מד אל-גיזאר האכורי מעכו — כולם מילאו תפקידים חשובים בהיסטוריה של לבנון, ופעלו מחוץ ומעל למחיצות עדתיות.

בתקופה זו גדלו והתבססו המישפחות, שבניהן ממלאים תפקידים מרכזיים גם בי מאורעות הנוכחיים: מישפחת ג'נבלאט, שיהאב ואחרות.

התורכים חששו מפני התעצמותם של שליטים רבי-עדיניים כאלה בממלכתם, ועל-כן זרעו את זרע הפירוד בין העדות. הם הצליחו לגרום למילחמת-אחים עקובה-מדם, שהגיעה לשיאה בטבח של 1860. הצבא הצרפתי פלש ללבנון כדי להגן על הנוצרים. בחוקה משנת 1861 (שתוקנה ב-1864) הוענקה אוטונומיה ללבנון הנוצרית.

העובדות העיקריות של הסיכסוך הנוכחי. נשכחה העובדה שהנוצרים בלבנון הם ערבים לכל דבר, ושגדולי הלאומנים הערביים יצאו מקירבם. נשכח שבמשך חודש-שנים ארוכים פעל יאסר עראפאת כמתווך, המקובל על שני הצדדים. נשכח שסוריה לא עשתה במשך כל החודשים האלה דבר כדי להשתלט על לבנון. נשכח שהסלסטי-נים, יותר מכל גורם אחר, מתנגדים להשתלטות סורית על לבנון. נשכחו העקרונות הפשוטים ביותר של הדמוקרטיה. ובעיקר נשכח הלקח האמיתי הצפון במאורעות לבנון לגבי ישראל.

בורות זו לא היתה רק נחלת ההדיוטות, שאין להם מושג על המתרחש בלבנון, וזלת המידע המסורס שלקטו מכותרות הצהרונים. היא גם לא היתה רק נחלת מחברי המידע הזה.

מבחינה זו, לא היה הכרזת בין שרייה-ממשלה לבין יושבי-קרנות, בין ראשי גושים ממלכתיים חשויים לבין מוכרי-פופולרים.

התוצאות היו חלקן מגוחכות, חלקן מסוכנות.

התוצאה המגוחכת: דוברים רמי-מעלה בישראל, שלא שמעו מימיהם את השם פאחרי-אלדין, העזו ללמד ולהטיף מוסר לצרפתים ולאפיפיור, המעורבים בענייני לבנון מזה מאות בשנים. כמה מההודעות הישראליות הסבו נזק בלי-תוקן לנוצרים בלבנון, שמהירו להתנער מהן כל עוד רוחם במ.

התוצאה המסוכנת: ראשי המדינה שקדו מעשים הריאקציוניים.

הנקה הלבנוני:

מה הוא אומד

באמת?

רוחם מוסלמי בפעודה - הצרפתים שותקים -

האיזור הנוצרי זכה או בעצמאות כימעט מוחלטת. בראשו עמד מושל נוצרי. אסור היה לצבא התורכי להיכנס לתוכו, תושביו שוחררו משלום מס לתורכים. במשך חמישים שנה שיגשג המחוז, התעשר והפך ערש הלאומנות הערבית המודרנית.

כל זה השתנה ב-1920. הכובשים הצרפתיים, שזכו במנדאט על סוריה ולבנון, רצו להשתמש בלבנון כבסיס נגד סוריה המת-עוררת. הם הקימו מדינה לבנונית חדשה, שקראה לעצמה "לבנון הגדולה" — שם

עד סמך חוסרי-ידע כימעט מוחלט. אך התוצאה המסוכנת ביותר היתה ש' המאורעות בלבנון, בעוברים דרך המסגרת של כליהת'קשורת הישראליים, הגבירו את הפחדים האירציונליים ואת הדיעות הקדומות המבטלים ממילא כל אפשרות של מחשבה שפוייה בישראל.

..לבנון הגדולה"

ו..אדן ישראל השלמה"

רמסקנה השגורה ביותר בישראל היא שהמאורעות בלבנון "מוכיחים שוב" כי אין סיכוי לשלום עם הערבים, וממילא אסור להחזיר להם אף שעל אחר של אדמה כבושת. אך היריעה האמננטרית ביותר

טתית של שטיפת-מוח-עצמית, שבה התמזגו יחד בורות מונומניטלית ודיעות קדומות.

אחת הבעיות הסבוכות ביותר בעולם, שאף המומחים המתוחכמים ביותר היסטו-להגדירה בצורה חרימשמיעית. הפכה בי ישראל עניין פשוט בתכלית: המרצחים הערביים שוחטים את הנוצרים, מפני ש' אינם יכולים לסבול כל גוף לא-מוסלמי במרחב. אותו גורל עצמו צפוי גם לישראל, אם תפתה אי-פעם להאמין לערבים. כדי לבסס מסקנה פשוטה זו, הבלויטו כליהת'קשורת בישראל מדיי-יום-ביום את כל הידיעות שניראו כמאשרות אותה, העלימו את כל העובדות הסותרות, אף כאשר אלה בלטו כמו ארוזים במידבר. בביטחון-העצמי המוחלט אשר רק בורות גמורה יכולה להעניקו לבעליו, הם מחקו מאות שנים של היסטוריה, ביטלו את תי מורכבות העצומה של אבעיית, העלימו את

אימים בתומים של שימעון פרס הודיעו על נכונות ישראל לפלוש ללבנון אם תשתלט עליה סוריה.

הטלוויזיה, הרדיו והעיתונות פירסמו מדיי-יום ידיעות מתרירות על המזימות ה' אפלות של "המוסלמים", "המחבלים", הסוריים והסובייטים נגד העדה הנוצרית ה' אמיצה והטהורה, הלוחמת למען החופש.

קאריקטורות, שהיו תמימות בהחלט לדר שטירמר, תיארו את הקלגסים המוס' למים העורכים רצח-עם בנוצרים. ראש-הממשלה קונן פומבית על ההתי-עלמות הצינית של "העולם הנוצרי" מגורל אחיו הנוצרים בלבנון.

העיתונות תיארה התעלמות זו כי-מהדורה חדשה של ימי השואה, כאשר העולם עמד מנגד, באלם ובאדישות, כאשר הועלה העם היהודי אל הגרדום. כך, יום אחר יום, ניהלו כלי-התקשורת הישראליים מערכה שיי